

POSTANOWIENIE

28 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 28 sierpnia 2025 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 22 kwietnia 2022 r., V Ca 2750/18,
w sprawie z powództwa E.D. i M.D.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

- 1) umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2) znosi wzajemnie koszty postępowania kasacyjnego;**
- 3) przekazuje wniosek pozwanego o zwrot połowy opłaty
od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Warszawie.**

(A.G.)

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 22 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ca 2750/18, wydanego w sprawie o zapłatę, toczącej się z powództwa E.D. i M.D..

Postanowieniem z 13 maja 2024 r., I CSK 543/23, Sąd Najwyższy przyjął skargę kasacyjną do rozpoznania.

W piśmie z 23 maja 2025 r. pełnomocnik pozwanego (skarżącego banku), w związku z zawartym przez strony porozumieniem kompensacyjnym, złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniosł o umorzenie postępowania kasacyjnego. Jednocześnie zawnioskował o wzajemne zniesienie kosztów procesu, wskazując, że strony w porozumieniu wprost zadeklarowały zamiar złożenia zgodnych wniosków w tym zakresie. Dodatkowo wniosł o zwrot na rzecz pozwanego połowy opłaty sądowej od skargi kasacyjnej, wskazując dane odbiorcy. Zgodnie z dyspozycją art. 132 § 1 k.p.c., odpis pisma został nadany za pośrednictwem Poczty Polskiej na adres pełnomocnika powodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli. Dokonanie tej czynności skutkuje koniecznością umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12). Wobec oświadczenia pozwanego o cofnięciu skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 104 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając treść oświadczeń złożonych przez strony. W piśmie pełnomocnika pozwanego wskazano, że w zawartym między stronami porozumieniu kompensacyjnym strony wprost zadeklarowały zamiar złożenia zgodnych wniosków o wzajemne zniesienie kosztów postępowania kasacyjnego. Choć strona powodowa nie złożyła odrębnego wniosku w tym zakresie, nie zakwestionowała również okoliczności zawarcia porozumienia ani treści oświadczenia pozwanego. W tych okolicznościach Sąd Najwyższy uznał, że zachodzą podstawy do zastosowania art. 104 k.p.c., który – poprzez art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c. – znajduje odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z art. 104 k.p.c., koszty procesu, w którym zawarto ugodę, znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej. Przepis ten może mieć odpowiednie zastosowanie również w przypadku zawarcia przez strony umowy

pozasądowej, prowadzącej do zakończenia sporu sądowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2024 r., II CSKP 568/23).

W zakresie przekazania Sądowi Okręgowemu w Warszawie wniosku pozwanego o zwrot połowy opłaty od skargi kasacyjnej orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 1125). Właściwym do rozpoznania tego wniosku jest sąd, który pobrał daną opłatę.

(A.G.)

[a.ł]